

فهیم

پژوهش

امروزه، به برکت رستاخیر بزرگی که امام خمینی، رحمة الله عليه، در این بوم و برآفرید، پژوهش، که تاروپود حرکت و پویش بدان بسته است، جایگاه ویژه یافته و به زیبایی و رخشانی اوج گرفته است. پژوهشگاه‌های بسیار دامن گسترده، جشنواره‌های بسیار بر پا شده و می‌شوند، انجمنهای پژوهشی پا گرفته، پژوهش گر بر صدر نشانده شده و بزرگش می‌دارند و کارش را می‌ستایند. این همه، نشان از رویکرد مبارک و ارج گذاری جمعی است به مهم‌ترین، اساسی‌ترین و بنیادی‌ترین نیاز اجتماعی امروز و فردای ما.

از آن نواخت و این رویکرد، آینده زیبا و پرشکوه و جلالی را می‌توان برای پژوهش، پیش‌بینی کرد و از اوج گیری، دامن گستری و پرتوافشانی پژوهش، در آینده‌ای نه چندان دور، خبر داد.

امید می‌رود با این دریچه‌ای که رو به ساحت و چشم انداز بس زیبای پژوهش گشوده شده و خنکای نسیم آن در هر انجمن و محفل علمی، در جانهای شور می‌آفریند و دلها را می‌انگیزاند، به زودی جایگاه خود را در هِرم نظام مقدس

جمهوری اسلامی بیابد و در برنامه کلان کشور، در کنار آموزش قرار بگیرد.

نیروهای جوان، با استعدادهای درخشان، توان فکری بالا، افق فکری گسترده، اگر به آسانی به تواناییهای پژوهشی دسترسی یابند، به درستی از افقی جدید مدیریت شوند، در چهارچوب برنامه ریزی دقیق، روشن و همه سویه، قرار گیرند و حرکت خویش را یاغازند، افق روشنی در گوناگون عرصه های پژوهش، بویژه پژوهشهای دینی پدید خواهند آورد.

اگر همراه، همساز و هماهنگ با آهنگ پژوهش، نیازهای جدی جامعه علمی و مردمان، در چشم انداز قرار نگیرند، پژوهش به بی راهه خواهد افتاد و از دامن گستری و پرتوفاشانی باز خواهند ماند و در به حرکت در آوردن چرخهای جامعه، نقشی خواهد آفرید و کاری خواهد بود بیهوده و بی بازده.

پژوهش و کند و کاو، اگر شوری نینگیزد، حرکتی نیافریند، جامه نو به تن جامعه نپوشاند، افقهای نوی نگشاید، همان راه های کهنه و بسیار رفته را پیماید، ارکان جامعه بنیاد گشته بر چنین پژوهشی، یکی پس از دیگری فرو خواهد ریخت.

پژوهش است که اندیشه نور را پدید می آورد و اندیشه نو است که جامعه را نو می سازد و می شکوفاند و اوج می دهد.

اگر جامعه ای از این مهم بی بهره باشد، یا داشته باشد، ولی به خاطر کهنه‌گی، فرسودگی و زنگ زدگی، نتواند بر مدار آن حرکت کند، رو به

افول خواهد گذاشت.

بله، آنچه امروز در جامعه علمی ما، نگرانیهای را پدید آورده،
کهنه گرایی، جموداندیشی، کم دانشی کارگزاران امرپژوهش است؛
همانان که در عرصه اند و میدان دار و به پندار خود پژوهش را هدایت
می کنند و جهت می دهند.

اینان، چون بی بهره از دانشهای روز، اندیشه های نو، راهگشا،
دگرگونی آفرین، بالنده و شکوفاند، در پرتو مدیریت، شوق انگیزی و
پشتیبانی آنان پژوهشهاي میدان می یابند که از نوآوری و خیزش،
بی بهره اند و کهنگی، تکرار، ناسودمندی و ناراهگشایی، سرتاپای آنها
را فرا گرفته است.

این حرکت، کم گویان نوگوی را به ازدواجی کشاند و پرگویان و کهنه گوی
را بر صدر می نشاند و از همین جا افول آغاز می شود.

آنچه که نیاز جامعه است، باید بها داده شود و در صدر قرار گیرد، نه
انبوه پژوهشهای کثار مانده از حرکت و پویش جامعه، همانا جرقه هایی که
گه گاه در دل تاریکیها و تیرگیها جلوه گری می کنند.
اگر این پژوهشها و اندیشه های جرقه گون، پاس داشته شوند و ارج
بیستند، به زودی بسیار خواهند شد و آسمان پژوهش را شهاب باران خواهند
کرد.

این که می بینیم، تار و پودپژوهش در این برویوم، از هم گستته
است، رونویسی بسیار، از این و از آن گرفتن و به نام خود به زیور چاپ
آراستن، معمول و روتق بازار، پژوهش گر نمایان یک شبه ره صد ساله

- ◆ پیموده، میدان دار... از این جا سرچشمه می‌گیرد که به نوگرایان که بسیار
اندکند و کم شمار، توجه نمی‌شود و پژوهش آنان که به سختی سامان
یافته و از گردونه‌های دشوار گذر، گذر کرده و راه‌های پرسنگلاخ بسیار
را پیموده، تا چنین زیبا و آرسته فراروی ما قرار گرفته، در مدار توجه
قرار نمی‌گیرد.
- ◆ این حرکت، خواسته یا ناخواسته، نوآوران را بیش از پیش به انزوا
می‌کشاند، برگ و بار آنان را می‌ریزد و انگیزه را از آنان می‌گیرد، همان
انگیزه قوی که آنان را به وادی نوآوری، با همه دشواری‌هاش کشانده است.
- ◆ این از هم گستگی و آشفته بازاری، پیامدهای ناگوار بسیار دارد که
به پاره‌ای از آنها، اشاره شد و پاره‌ای دیگر اکنون، فراروی قرار می‌گیرند:
 - ◆ ۱. جدایی بین خروجی‌های پژوهش، بانیازها.
 - ◆ ۲. پرداختن به گزاره‌های کم اهمیت و تنها علمی و مدرسه‌ای.
 - ◆ ۳. ناشناخته ماندن اندیشه و ران نوآور و اندیشه‌های نو.
 - ◆ ۴. رویگردانی فرهیختگان، جویندگان اندیشه‌های نو، از پژوهشها،
بویژه پژوهش‌های دینی.
 - ◆ ۵. دامن گستری ناعدالتیها، برتری دادن رنج نادیدگان بر رنج دیدگان
و تلاش گران نستوه، در کانونهایی که باید پاسدار عدالت و برای از هر گونه
تبییض ناروا باشند.
 - ◆ ۶. مرگ و افول فرهنگ و اندیشه، دو اهرم به حرکت درآورنده جامعه،
همانها که بستگی شدید به نوآوری و میدان داری نوآوران دارند.
 - ◆ این دوباره کاریها، دستبرد به آثار دیگران، نشر اندیشه‌های کهنه،

خراfe، سخنان سست بنیاد و ... با هزینه‌های کلان و گزارف، امروز چهره جامعه علمی را کدر، غبارآلود و زشت جلوه گر ساخته که باید اهل اندیشه و فرهنگ، دانایان و روشن روانان، به پا خیزند، همت گمارند و حرکت نوینی را بیاغازند و با بنان و بیان، با پژوهش‌های ملال آور، خستگی افرون، عمر بر باده، اندیشه سوز و هزینه هدر ده در افتند و بنیادی نو و باشکوه برای پژوهشها، پی افکنند.

اگر پیشینیان، به زیبایی قله پژوهش را در نور دیده‌اند، نه از آن روی بوده که استعداد داشته و توانایی و از همه چیز بهره مند که پژوهش گران و پژوهشگاه‌های ما، از این موهاب بیش تر بهره مندند؛ بلکه آنچه آنان از آن بهره داشته‌اند و مانداریم، قاعده و تراز مندی و پایی بندی به اصول و قواعد پژوهش و توجه به سزاواریها و بایسته‌های پژوهش و نگارش است. سند زیر، بخشی از این حقیقت را می‌نمایاند:

میرزا ابوالفضل تهرانی، در مقدمه کتاب شفاء الصدور، می‌نویسد:

«ابن حزم ظاهربی، در رساله اندلسیه، که الطف رسائل

معموله در این باب است (اقسام سبعه تصنیف) گفته و

سایر فضلا و حکمانیز، به موافقت یا متابعت او قاعده

تأسیس کرده‌اند که هیچ عاقلی را روانیست که تخطی

کند از تألیف بر یکی از هفت قسم:

اول. چیزی که اختراع و ابتکار کند که مسبوق به او نشده

باشد.

دوم. عملی، یا کتابی ناقص که او را تسمیم و تکلمه

کند.

سیم. مشکلی سریسته و دریسته که به شرح، فتح اقوال و دفع اشکال او کند.

چهارم. کتابی، یا عملی مفصل و طویل الذیل، که به حذف زوائد و جمع فوائد او را مختصر کرده، بی اخلاق به جزئی و بی تدقیصه، به قالب تصنیف برآورد.

پنجم. امور متفرقه پراکنده که به سلسله جامعه فراموش آورده و در رسته جمع و تالیف کشد.

ششم. مسائل مختلطه، در هم شده که غیر مرتب و نامنصلاند، بر وجهی خاص و ترتیبی مخصوص، در سلک ترتیب و تنضید برآورده.

هفتم. کتابی، یا مسئله‌ای که در او، مؤلف، یا مخترع، خطای کرده، بر خطای او تنبیه کند و فساد او را اصلاح نماید.

و تأثیفاتی که بیرون این هفت قسم است، مثل اکثر مؤلفات غیر متبحرین، شایسته اعتنای فحول و زیننده مراجعه ارباب الباب والعقول نیست.

شفاء الصدور فی شرح زیارت العاشر / ۱، چاپ سنگی

نکته در خور توجه، جایگاه نوآوریها در اندیشه فرهیختگان پیشین

است که اولویت نخست را به انجام کارهای نشده و راههای نرفته داده‌اند.

باری، ما اگر بخواهیم از گشايشی که در کار پژوهش پیش آمده،

بهترین بهره‌ها را ببریم، بایستی تهیگاه‌ها را پر کنیم و گسلها و گستهای

پدید آمده در ساحت پژوهش را بازسازی کنیم، به سامان‌دهی پژوهش

- ◆ پردازیم و کاستیها، آسیبها و آفتها را بشناسیم و به جبران و جلوگیری از آنها، همت گماریم.
- ◆ دانش فقه، از آن جا که عهده دار روشنگری مرز باید ها و نباید هاست، می تواند در برداشتن و زدودن بسیاری از بازدارنده ها، آفتها و آسیبهای پژوهشی و حتی در برنامه ریزیهای پژوهشی، کارگشا و نقش آفرین باشد.
- ◆ در مثل، فقه، با توجه به نیازهای جامعه، می تواند:
- در جهت گیری پژوهشها، نقش آفرین باشد و اظهار نظر کند.
 - در گزینش گزاره های پروژه های پژوهشی، با توجه به زمان و مکان و نیازها، باید و نباید داشته باشد.
 - پژوهش در پاره ای از مقوله ها و گزاره هارا که تنها از شماری از فرهیختگان، دانشوران و عالمان بر می آید، بر آنان واجب عینی سازد و وارد شدن کم مایگان، کم دانشان و کم تجربگان را به پاره ای از وادیها و عرصه های پژوهش، حرام گرداند.
 - شماری که از آشفته بازار پژوهش به ناروا بهره می برند و به آثار دیگران دستبرد می زند و فکر و اندیشه روشن روانان، دانایان، و اهل دانش و پژوهش را، مزورانه و ترفند بازانه به نام خود ثبت می کنند، به عنوان دروغ گو، دست یازنده به حقوق دیگران، آلوده کنندگان فرهنگ و دانش، غش در کار و ... بشناساند و ناروانی کار آنان را بنمایاند و ناشایستگی و نادرستی کار این گونه کسان را به درستی آشکار سازد و دامن پژوهش را از این آلودگیها و سیاه کاریها پاک سازد.
 - مقوله و گزاره حق التأییف و کپی رایت را به بوته بررسی نهد و با بیان روشن، همه سویه، از بسیاری از حق کشیهای ناشران و مؤسسه های

- ◆ بی تعهد و تباہ کننده فرهنگ و اندیشه، جلوگیری کند و از حق نویسنده‌گان و نوآوران به دفاع برخیزد، تا گل اندیشه بشکفت و پژوهش گران نوآور، امیدوارانه و با انگیزه بالا، در عرصه نوآوری به تلاش خود ادامه دهند.
- ◆ باری، اگر پژوهش را به عنوان یک گزاره مهم و بنیادین و با گستره گسترده، به فقه عرضه بداریم، روشن است که باید و نبایدهای بسیاری را برای جامعه علمی ما روشن و از این آشنازی جلوگیری خواهد کرد.
- ◆ اگر فقه، به درستی و به همت و پشتکار فقیهان نوآندیش و همه سویه‌نگر و آشنازی به دنیای جدید پژوهش، پا در ساحت پژوهش بگذارد، دگرگونی ژرف و بنیادینی پدید خواهد آورد و دستورالعملهای ارزش‌نده‌ای فرا راه معماران و سامان‌دهندگان امر پژوهش خواهد گذارد و به آنان یاری خواهد رساند که عرصه پژوهش را از آفتها، آسیبها و آکودگیها پاک سازند.
- ◆ در یک کلام، پژوهش امروز، برای به در آمدن از باتلاق نابسامانیها، نیازمند فقه پژوهش است.
- ◆ جامعه فقهی ما، با تلاش و تکاپو، ژرف نگری، درنگ و دققت، باید در میدان پژوهش قدبرافرازد و حریم آن را از هرگونه حرکت حریم شکنانه و پاس بدارد و نگذارد با بلبشوی نبود قانون و مجال طرح نیافتن آینهها و قانونهای شرعی، هر رهزنی قدبرافرازد و به تاراج پژوهش پژوهش گران ناب اندیش پردازد و یا سوداگرانه با مقوله‌های نیازمند به پژوهش دقیق و کالبدشکافانه برخورد کند و انسانهای جویای حقیقت را به سرابهای خود ساخته رهنمون شود که نه تنها تشنجی آنان را فرونشاند که رمیدگی در آنان پدید آورد.

- ◆ امروزه، فقیهان روش اندیش و روش روان، اگر بتوانند به درستی ساخت پژوهش را از هر گزند و آلودگی، با درآوردن باید و نبایدها از دل شریعت، به دور بدارند، زمینه را برای دگرگونیهای بزرگ فراهم آورده‌اند. زیرا پژوهش به دور از آفتها و گزندها، سالم و شاداب، خیلی زود جامعه علمی را از رکود به در می‌آورد، غبار از چهره آن می‌زداید و افقهای روش را به آن می‌نمایاند.
- ◆ از رکود به درآوردن جامعه، بالنه و شاداب گردانیدن آن، دمیدن روح حیات به کالبد آن، با پژوهش بی‌غل و غش، ناب و بی‌آمیغ ممکن است.
- ◆ جامعه‌هایی که به اوج رسیده و از تنگناها به در آمده و شکوفان شده‌اند، باید و نبایدهایی در پژوهش داشته و با آینه‌ها و قانونهای سخت و استوار از حریم آن، جانانه، در همه آنات و در همه فراز و نشیبهای، به دفاع برخاسته و نگذاشته اند به هیچ روی گزندی به آن برسد.
- ◆ نویسنده، ناشر، دولت و مردم، همه و همه، با هماهنگی و رأی مندی نگذاشته اند چشمۀ جوشان پژوهش از جوشش باز استد و بخشکد و از زلال آن بی‌بهره مانند و از پای درآیند.
- ◆ اینان خوب دریافته‌اند، وقتی می‌تواند جامعه از لاک و پوسته خود به در آید و در جاده‌های نایسmodه شده حرکت خویش را بی‌غازد که از اندیشه‌های نو سرچشمۀ گرفته از پژوهش، پرتو بگیرد و درون خویش را از تاریکیها و تیرگیها پاک سازد.
- ◆ جامعه‌ای شکوفان می‌شود و در دل خود تمدنی بزرگ را می‌پروراند که نوآوران و پژوهش گران و نویسنده‌گان و اهل فکر و اندیشه‌اش، با نگهداشت

حقوقشان، در رأس هرم قرار بگیرند و صدرنشین باشند.
 این نکته بس مهم را بسیاری از کشورها و جامعه‌ها به خوبی دریافته‌اند
 و بر نگهداشت و پاسداری حقوق نویسنده‌گان و نوآوران و پژوهش گرانشان
 پای می‌فشارند و نمی‌گذارند در این ساحت مقدس و تمدن آفرین،
 آسودگی راه یابد.

در گذشته، ما نیز چنین بوده‌ایم و بلکه سخت‌گیرتر و امروز نیز باید
 چنین باشیم، تا به آن شکوفاییها و مجدها دست یابیم.

بی‌گمان، در هنگامه سروری و آن گاه که جامعه علمی مسلمانان، با
 مشعلهای برافروخته دانش خویش، دنیای اسلامیان و دیگران را از جهل و
 تاریکی به در آورده و روشن کرده بود، پژوهش حريم داشته و هیچ کس را یاری
 آن نبوده که به این حريم مقدس وارد شود، آشتفتگی و پریشانی پدید آورد.

اسلامیان، حريم پژوهش را پس داشتند که رائد قوم و پیشاپنگ
 دانش در جهان شدند. تا وقتی که چنین بود، چنان بودند، در اوج
 آسمانها، آفرینشندگان دنیای جدید و زمینه ساز تمدن دیروز و امروز. از
 وقتی که از گردونه برکنار ماندند و پژوهش، نوآوری، شناخت و کشف
 ناشناخته‌ها، کم رنگ شد و پژوهش گران، نوآوران و کاشفان از صدر به
 زیر آمدند، کسی آنان را نتواخت و پژوهش و نوآوری شان را ارج
 نگذاشت، دست تاراج گران باز گذاشته شد، دلکها، پژوهش گرنهای
 رهزن میدان دار شدند، جامعه اسلامی از فراز به فرود آمد و بال و پرس
 سوخت و از اوج آسمانها فرواافتاد و دیدیم و دیدیم که چه شد و چسان از
 کاروان تمدن واپس ماند.